

25 november 2013

Beste ,

Deze week ben ik gastschrijver voor DS Avond, de avondkrant van De Standaard, voor de rubriek "*De Mening*".

Hierbij vindt u mijn bijdrage voor vandaag:

Zou ik niet beter een zwart lintje dragen?

Ik draag vandaag een 'wit lintje' op mijn winterjas. Wit als kleur van de onschuld, als kleur van de hoop. Het is vandaag 25 november. Een datum die in 1991 werd uitgeroepen tot Internationale Dag tegen geweld tegen vrouwen. Elk jaar voer ik samen met andere vrouwen actie en delen we witte lintjes uit aan stations en op markten. Ik had misschien beter een zwart lintje gedragen.

Een zwart lintje, omdat mensen dan mogelijk zouden gevraagd hebben of ik in rouw ben. En als vrouw heb ik reden om in rouw te zijn, want het geweld tegen vrouwen blijft schrikbarend hoog. Moeten we misschien eens een reclamebureau onder de arm nemen voor een veel meer schockerende campagne om iedereen wakker te schudden?

De feiten, of tenminste de gekende feiten. Jaarlijks worden in ons land meer dan 3.400 vrouwen slachtoffer van een verkrachting. Dat is liefst negen per dag. En nu komt het: slechts 14% van de daders wordt effectief veroordeeld. Liefst 55% van de klachten wordt geseponeerd wegens onvoldoende bewijsvoering, en zelfs 2 op de 3 DNA-stalen in een verkrachtingszaak wordt niet eens geanalyseerd.

Is dat dan niet ernstig genoeg voor Justitie? Dat kan ik me niet voorstellen. Maar het ontbreekt wel duidelijk aan een beleid van prioriteiten. Significant in dat opzicht is dat eerder dit jaar een reeks dokters van het UZ Gent nog een open brief aan drie ministers stuurden met de dringende vraag meer aandacht te besteden aan verkrachtingslachtoffers en daders te verplichten een hiv-test te ondergaan.

Toch gebeurt er iets. Zowel op het terrein als op politiek niveau zien we waardevolle realisaties. Vandaag nog vroeg minister Milquet via een omzendbrief aan alle korpschefs om beter om te gaan met vrouwen die slachtoffer zijn van geweld. Maar er blijven nog teveel gaten in het netwerk tegen verkrachters. In de rechtbank moet trouwens vastgesteld worden dat de strafmaten zeer uiteenlopend zijn, en meestal tegen de minimumstraf aanschurken. Het is een kwestie van willen.

Kunnen we dan over tot de orde van de dag als we een eenduidige aanpak van verkrachtingen zouden hebben? Verre van, dat zou pas de ogen sluiten zijn voor de realiteit. Dagelijks melden zich niet zonder reden 122 slachtoffers, waarvan 85 % vrouwen in een politiekantoor omdat ze slaag hebben gekregen van hun partner of

vluchten voor psychisch geweld, intimidatie of economisch geweld. Kent u geen vrouwen in uw familie- of vriendenkring die niet mogen werken of carrière maken, die niet aan de centen van het gezinsbudget mogen komen, die hun alimentatiegeld niet krijgen,... Overigens, die meer dan 100 vrouwen per dag zijn enkel vrouwen die de stap durven zetten tot bij de politie. Vele anderen zwijgen uit angst.

Lees meer in DS Avond via deze link: <http://www.standaard.be/plus/login-avond?goto=http%3A%2F%2Fwww.standaard.be%3A80%2Fplus%2Favond>

Nahima Lanjri
Paleis der Natie
1008 Brussel

Tel: 02/549 89 45

E-mail: nahima.lanjri@dekamer.be

Facebook: [klik hier](#)

Heeft U nog vragen of opmerkingen? Bent u verhuisd of is uw e-mailadres veranderd? Stuur een e-mail of bel mij gerust.

Kent u nog mensen aan wie ik deze nieuwsbrief mag sturen? Geef mij een seintje.

Nieuwsbrief gemist? Klik [hier](#) voor de voorgaande nieuwsbrieven!